

2003. évi LXXXIV. törvény
az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről
2013.04.29
2013.06.30
21

2003. évi LXXXIV. törvény

az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről¹

Az Országgyűlés

- az egészségügyi tevékenység kiemelkedő jelentőségének tudatában,
- az egészségügyi dolgozókat megillető társadalmi megbecsülés szem előtt tartásával,
- az egészségügyi ellátórendszer folyamatos működésének és az egészségügyi dolgozók tevékenységének sajátosságaira figyelemmel,
- tekintettel a betegek jogára a pihent egészségügyi dolgozó által nyújtott ellátáshoz,
- az egészségügyi tevékenységet végzők jogai és kötelezettségei szektorsemleges követelményeinek szem előtt tartásával,
- az egyes egészségügyi tevékenység folytatására, illetve munkavégzésre irányuló jogviszonyokból adódó eltéréseket figyelembe véve,
- az egészségügyi dolgozókra vonatkozó előírások egységes meghatározása és ezáltal az ellátás biztonságának javítása céljából

az egészségügyi dolgozók jogállásának egyes kérdéseiről a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja az orvosok és az egészségügyi dolgozók (a továbbiakban együtt: egészségügyi dolgozó) gyógyító-megelőző tevékenységére vonatkozó alapvető rendelkezések egységes, az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony fajtájától független meghatározása, továbbá az egyes munkavégzésre irányuló jogviszonyok sajátosságaiból adódó eltérő követelmények megállapítása.

A törvény hatálya

2. § (1)² E törvény hatálya a Magyarország területén

a) egészségügyi szolgáltatást nyújtó természetes és jogi személyekre, továbbá jogi személyiség nélküli szervezetekre,

b) egészségügyi tevékenységet végző természetes személyekre

terjed ki.

(2) E törvény rendelkezéseit a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény hatálya alá tartozó személyes gondoskodást nyújtó intézményben egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozók tekintetében is alkalmazni kell, amennyiben az intézmény egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedéllyel is rendelkezik.

(3) E törvény rendelkezéseit a 4. § b) pontjában meghatározott, az egészségügyi ellátásban közre nem működő dolgozók tekintetében csak a törvényben külön nevesített esetekben kell alkalmazni.

(4)³ Nem terjed ki e törvény II. és III. fejezetének hatálya – a 15/B. § kivételével – a külön törvény alapján közforgalmú gyógyszerterárium személyi jog alapján működtető gyógyszerészre és az igazságügyi orvosszakértőkre.

(5) Ahol e törvény eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz, ott az adott munkavégzésre irányuló jogviszonyra vonatkozó törvény előírásait kell alkalmazni.

Alapelvek

3. § (1)⁴ Magyarország területén mindenki, aki megfelel az e törvényben és más jogszabályokban foglalt követelményeknek, jogosult az egészségügyi tevékenység végzéséhez szükséges szakképesítések megszerzésére, továbbá – a rendelkezésre álló lehetőségek között – a választott jogviszony keretében egészségügyi tevékenység végzésére.

(2) Az egészségügyi dolgozókkal szemben támasztott követelmények egységesek, és – ha e törvény másként nem rendelkezik – függetlenek az egészségügyi dolgozót foglalkoztató egészségügyi szolgáltató jogállásától, illetve az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony fajtájától.

(3) Az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony típusának megválasztása nem irányulhat az egészségügyi dolgozó jogos érdekeinek védelmét biztosító rendelkezések érvényesülésének korlátozására, illetve csorbítására.

Fogalommeghatározások

4. §⁵ E törvény alkalmazásában

a) *egészségügyi dolgozó*: minden egészségügyi tevékenységet végző természetes személy,

aa) aki az általa ellátott egészségügyi tevékenység végzésére jogosító szakképesítéssel rendelkezik, vagy

ab) aki nem rendelkezik az aa) pont szerinti szakképesítéssel, de közreműködik a szakképesítéssel rendelkező egészségügyi dolgozók által ellátandó feladatokban,

b) *egészségügyben dolgozó*: az a) pont hatálya alá nem tartozó, az egészségügyi szolgáltatóval a szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítása céljából munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítő személy,

c)⁶

d) *ügyeleti feladatellátás*: az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 93. §-ában meghatározott ügyeleti ellátás keretében végzett tényleges egészségügyi tevékenység, valamint a tényleges egészségügyi tevékenység végzése nélküli rendelkezésre állás az egészségügyi szolgáltató által meghatározott

helyen és időben,

e) egészségügyi ügyelet: a *d)* pontban meghatározott ügyeleti feladatellátás munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban,

f) az a)–e) pontokban foglaltakon túl az Eütv. 3. §-ában foglalt fogalommeghatározásokat kell figyelembe venni.

II. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

5. § (1)⁷ Az egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet, az adott helyzetben általában elvárható gondossággal, a szakmai követelmények keretei között, etikai szabályok megtartásával, legjobb tudása és lelkiismerete szerint, a rendelkezésére álló tárgyi és személyi feltételek által meghatározott szinten, szakmai kompetenciájának megfelelően nyújtja. Az egészségügyi dolgozó – amennyiben a beteg egészségi állapotát károsan nem befolyásolja és a beteget más orvoshoz irányítja – az egészségügyi tevékenységet megtagadhatja, ha az adott tevékenység erkölcsi felfogásával, lelkiismereti vagy vallási meggyőződésével ellenkezik.

(2) Az egészségügyi dolgozót hivatása gyakorlása során a betegek iránti elkötelezettség és a beteg érdekeinek kiemelt védelme vezérli. Minden egészségügyi tevékenység a beteg személyisége, méltósága és jogai tiszteletben tartása, életkorának, valamint önrendelkezésének figyelembevételével történik.

(3) Amennyiben az egészségügyi dolgozó egészségügyi szolgáltatónál munkavégzésre létesített jogviszony keretében tevékenykedik, az egészségügyi tevékenység végzése során – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – figyelembe kell venni a szakmai felettes(ek) jog- és szakmai szabályoknak megfelelő utasításait is.

(4) A szakmai felettes a (3) bekezdésben foglaltak keretében gondoskodik

a) a 4. § ab) pontja szerinti egészségügyi dolgozók szakmai irányításának megszervezéséről;

b) az irányítása alá tartozó egészségügyi dolgozók

ba) feladatainak részletes meghatározásáról,

bb) szakmai fejlődését biztosító feladatokban, képzésekben, továbbképzésekben való részvételéről,

bc) szakmai felkészültsége rendszeres ellenőrzéséről,

bd) teljesítményének értékeléséről;

c) az egészségügyi szolgáltató vezetésével való kapcsolattartásról.

(5)⁸ Az egészségügyi dolgozó által egy naptári héten valamennyi, az e törvény III. fejezetében felsorolt jogviszony alapján végezhető egészségügyi tevékenység együttes időtartama – a 12/B. § (1) bekezdésében, valamint 12/F. § (4) bekezdésében foglalt kivétellel – 6 havi átlagban nem haladhatja meg a heti 60 órát, továbbá az egészségügyi tevékenység együttes időtartama egy naptári napon a 12 órát akkor sem haladhatja meg, ha az egészségügyi tevékenység végzésére párhuzamosan több vagy több fajta jogviszony keretében kerül sor. Az egészségügyi tevékenység különböző jogviszonyokban eltöltött együttes időtartamának meghatározása során az ügyeleti feladatellátás tekintetében csak az azon belüli tényleges egészségügyi tevékenységvégzés időtartamát kell figyelembe venni.

(6) A több, illetve a több fajta jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó az

egyes jogviszonyai szerinti egészségügyi szolgáltatónál nyilatkozatban tanúsítja, hogy az egészségügyi tevékenysége az (5) bekezdés szerinti korlátot nem haladja meg.

(7) Az egyházi jogi személyek egészségügyi dolgozói feladatukat egyházi személyként is elláthatják.

6. § (1) Az egészségügyi dolgozó köteles önképzéssel és a szervezett továbbképzések által biztosított lehetőség igénybevételeivel magát rendszeresen továbbképezni annak érdekében, hogy tevékenységét az egészségtudományok mindenkori állásának megfelelően – a rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételek keretei között – végezhesse. Az egészségügyi dolgozónak a kötelező jellegű továbbképzések miatt felmerült és igazolt költségeit (tanfolyami díj, utazási költség, szállásköltség stb.) a munkáltató megtérítheti.

(2) Az egészségügyi dolgozók egészségügyi tevékenység végzésével kapcsolatos jogait és kötelezettségeit egyebekben az Eütv. 125–140. §-a tartalmazza.

III. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE IRÁNYULÓ EGYES JOGVISZONYOK

7. § (1)⁹ Az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység végzésére – ide nem értve a sürgős szükség esetén ellátási kötelezettség alapján végzett tevékenységet – a külön törvényben meghatározott szakképesítési és nyilvántartási feltételek mellett akkor jogosult, ha egészségi állapota alapján az adott egészségügyi tevékenység végzésére alkalmas.

(2)¹⁰ Egészségügyi tevékenység végzésére az alábbi jogviszonyokban kerülhet sor:

a) szabadfoglalkozás keretében,

b) egyéni egészségügyi vállalkozóként,

c) társas vállalkozás tagjaként,

d) közalkalmazotti jogviszonyban,

e) munkaviszonyban,

f)¹¹ közszolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban,

g) szolgálati jogviszonyban,

h) egyházi személyként,

i) önkéntes segítőként,

j)¹² egyéni cég tagjaként.

(3)¹³ A 4. § a) pont ab) alpontja szerinti egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenység végzésében a (2) bekezdés c)–i) pontja szerinti jogviszonyban működhet közre.

(4) A (2) bekezdés a)–b) pontjai szerinti jogviszonyban csak az (1) bekezdésben foglalt valamennyi rá vonatkozó rendelkezésnek maradéktalanul megfelelő egészségügyi dolgozó jogosult egészségügyi tevékenység gyakorlására.

A szabadfoglalkozás

8. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult bármely egészségügyi szolgáltatónál megbízási szerződés alapján a szakmai kompetenciájába tartozó egészségügyi tevékenység ellátására.

(2) A szabadfoglalkozású jogviszony keretében működő egészségügyi dolgozó e tevékenységét az egészségügyi hatóság egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélye és – amennyiben az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltató nem követeli meg – a tevékenységével esetlegesen okozott károk megtérítését biztosító kötelező felelősségbiztosítási szerződés megkötése nélkül végezheti.

(3) A szabadfoglalkozású jogviszony keretében működő egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet az őt megbízó egészségügyi szolgáltató nevében végzi.

(4)¹⁴ A szabadfoglalkozású egészségügyi tevékenység egyéni vállalkozóként is folytatható. A szabadfoglalkozásra jogosult egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozói nyilvántartásban – bárki számára ingyenesen és elektronikusan is elérhetően – fel kell tüntetni az egyéni vállalkozó által folytatható egészségügyi tevékenységet, és azt, hogy kizárólag szabadfoglalkozású egészségügyi tevékenységre jogosult.

(5)¹⁵ A szabadfoglalkozásra jogosult egyéni vállalkozó egészségügyi szolgáltatóként nem működhet, és kizárólag személyesen, csak az egyéni vállalkozói tevékenységeként bejelentett egészségügyi tevékenységet végezheti, alkalmazottat, bedolgozót, segítő családtagot, tanulót nem foglalkoztathat, közreműködőt nem vehet igénybe, nem tarthat fenn telephelyet, fióktelephelyet. Székhelyét azonban nem köteles cégtáblával megjelölni.

9. § (1) A szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó és az egészségügyi szolgáltató közötti megbízási szerződésben rögzíteni kell

a) az ellátandó feladat(ok) pontos megnevezését, a feladatok ellátásához szükséges tárgyi feltételek biztosításának módját, valamint a munkavégzés helyét és idejét,

b) a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó szakmai felettesének megnevezését,

c) amennyiben a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó feladatkörébe más egészségügyi dolgozók szakmai irányítása is beletartozik, az általa irányított, illetve felügyelt egészségügyi dolgozók munkakörének megnevezését,

d) az adott időszakban, de legfeljebb 6 hónap alatt a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó által végzendő egészségügyi tevékenység időtartamát és beosztását, illetve a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó nyilatkozatát az önkéntesen vállalt többletmunka tervezett mértékéről,

e) az ellátott feladatok díjazását,

f) a megbízási keretében okozott kár megtérítésének szabályait,

g) a szerződés megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szerződés további tartalmára a szakmai kamarák ajánlásokat adhatnak.

(3) A szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó által ellátott feladatok díjazására a szakmai kamarák tehetnek javaslatot, amelyet az Egészségügyi Közlöny közlése.

Egyéni egészségügyi vállalkozás

10. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult a külön törvény(ek)ben foglalt engedély(ek) birtokában, egyéni egészségügyi vállalkozóként a saját nevében és felelősségére egészségügyi szolgáltatóként működni.

(2) Az egyéni egészségügyi vállalkozóként történő munkavégzés esetén az egészségügyi szolgáltatás nyújtására

jogosító működési engedélyt kiadó egészségügyi hatóság részére be kell mutatni az egészségügyi tevékenységre való egészségi alkalmasság igazolását is.

(3) Egyéni vállalkozás keretében, amennyiben az ahhoz szükséges személyi és tárgyi feltételek rendelkezésre állnak, minden olyan egészségügyi tevékenység végezhető, amelynek végzését külön törvény nem korlátozza, illetve amely kapcsán külön jogszabály nem nevesíti a feladatot ellátó konkrét egészségügyi szolgáltatót.

10/A. §¹⁶ (1) Egyéni egészségügyi vállalkozási tevékenység folytatására az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásában szereplő és a külön jogszabályokban meghatározott egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy jogosult.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogosultságát a kérelmező az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásába vételéről szóló igazolványával igazolhatja.

(3) Ha az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásába vett kérelmező az (1) bekezdés szerinti jogosultságát nem igazolja, a működési nyilvántartást vezető szervet kell megkeresni a jogosultságra vonatkozó adatok szolgáltatása vagy igazolása iránt.

Társas vállalkozás

11. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult a külön törvény(ek)ben foglalt engedély(ek) birtokában – jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiség nélküli – társas vállalkozás tagjaként, a társas vállalkozás nevében és felelősségére egészségügyi tevékenységet végezni.

(2) A társas vállalkozás tagjaként történő egészségügyi tevékenység végzése esetén a 10. § (2)–(3) bekezdéseiben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

Munkaviszony és közalkalmazotti jogviszony

11/A. §¹⁷ (1) E törvény meghatározza a közalkalmazotti, valamint munkaviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók (a továbbiakban együtt: alkalmazott egészségügyi dolgozók), valamint a Kormány által rendeletben meghatározott egészségügyben dolgozó számára – az egészségügyi tevékenységgel járó különös felelősségre és az egészségügyi dolgozók leterheltségére tekintettel – a sajátos egészségügyi ágazati előmeneteli szabályokat.

(2) Az e fejezetben, valamint a 29–31. §-ban meghatározott egészségügyi ágazati előmeneteli szabályokat

a) a Kormány által rendeletben meghatározott, érvényes finanszírozási szerződéssel rendelkező, kizárólag – ide nem értve a munkavállalói résztulajdont – állami, önkormányzati vagy az egészségügyi közszolgáltatások nyújtása tekintetében ezekkel egy tekintet alá eső egyházi, valamint felsőoktatási intézményi – ideértve az egészségtudományi centrumokat, az egyetemi klinikai központokat, klinikákat – tulajdonban, illetve fenntartásban álló, fekvő- vagy járóbeteg-szakellátást, valamint a Kormány által rendeletben meghatározott egyéb egészségügyi ellátást, szolgáltatást nyújtó, egészségügyi szolgáltató munkáltatónál, ide nem értve az Eütv. 4. § (3) bekezdése szerinti intézményeket,

b) az a) pontban meghatározott ellátások, szolgáltatások nyújtása keretében tevékenységet végző, a (4)–(6) bekezdésben meghatározott munkakörben foglalkoztatott alkalmazott egészségügyi dolgozókra és egészségügyben dolgozókra

kell alkalmazni.

(3) Az alkalmazott egészségügyi dolgozókat

a) a munkakör ellátásához előírt iskolai végzettség, egészségügyi szakképesítés, továbbá a munkájuk ellátásához közvetlenül kapcsolódó, azt közvetlenül segítő doktori cím, tudományos fokozat, valamint akadémiai tagság, szakmai gyakorlat, publikációs tevékenység, és minősítés (a továbbiakban együtt: szakmai követelmények) alapján besorolási osztályokba, és

b) a jogviszonyban töltött idő alapján fizetési fokozatba

kell sorolni.

(4)¹⁸ Az orvos, fogorvos, szakorvos, szakfogorvos munkakörben (a továbbiakban együtt: orvos munkakörben) foglalkoztatott – ideértve a 12/H. §-ban említett oktató orvos munkakörben foglalkoztatottakat is – egészségügyi dolgozó havi alapbére (garantált illetménye) nem lehet kevesebb, mint az 1/a. melléklet szerint számított összeg.

(5) A Kormány által rendeletben meghatározott munkakörben foglalkoztatott egészségügyi szakdolgozó és egészségügyben dolgozó havi alapbére (garantált illetménye) nem lehet kevesebb, mint a 2. melléklet szerint számított összeg.

(6) A Kormány által rendeletben meghatározott munkakörben foglalkoztatott, felsőfokú végzettséggel rendelkező egészségügyi dolgozó havi alapbére (illetménye) nem lehet kevesebb, mint a Kjt. szerinti besorolási illetmény és havi 31 435 Ft egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés együttes összege.

(7) Az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó átsorolására, az osztályba soroláshoz szükséges szakmai követelményekre, a jogviszonyban töltött idő számítására, az illetményalapra (munkaviszonyban foglalkoztatottak esetén a munkabérre), valamint az átsorolással kapcsolatos eljárási szabályokra a Kjt. szabályait kell alkalmazni.

(8)¹⁹ A (6) bekezdés alkalmazásában Kjt. szerinti besorolási illetményként kell figyelembe venni a Kjt. 66. §-a szerinti garantált illetményt, a garantált illetmény feletti, a munkáltató döntése alapján megállapított illetményrészt, továbbá a közalkalmazott számára a Kjt. 70–75. §-a alapján megállapított illetménypótlékot.

(9) Az első szakorvosi, szakfogorvosi, szakgyógyszerészi és klinikai szakpszichológusi szakképzésben részt vevő részére a képzés ideje alatt, foglalkoztatási jogviszonytól függetlenül havonta legalább

a) az orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó részére a (4) bekezdés alapján,

b) a (6) bekezdésben meghatározott munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó részére a (6) bekezdés alapján

járó bért, illetve illetményt kell folyósítani. Ha a szakképzésben részt vevő foglalkoztatására heti 36 órát elérő időben, tartós megbízási szerződés alapján vagy vállalkozói jogviszonyban kerül sor, e rendelkezéseket az egészségügyi dolgozó havi megbízási vagy vállalkozói díjazására kell alkalmazni.

(10)²⁰ A Kormány az 1–3. mellékletben foglalt bértábláktól, illetve bérnövelési mértékektől az egészségügyi dolgozók, egészségügyben dolgozók számára kedvezőbb szabályokat rendeletben megállapíthat. Ebben az esetben e törvénytől eltérően a Kormány rendeletében megállapított kedvezőbb rendelkezést kell alkalmazni.

12. §²¹ (1) Ha az egészségügyi szolgáltató tevékenysége a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 90. § a) pontja alapján megszakítás nélküli (a továbbiakban: megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltató), az alkalmazott egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységet

a) műszakbeosztás szerinti munkarendben,

b) egészségügyi ügyelet keretében,

c) készenlét útján vagy

d) rendkívüli munkavégzés keretében

végezhet.

(2) Ha az egészségügyi szolgáltató – ide nem értve a háziorvosi ügyeleti szolgálatokat – 22 óra és 6 óra között nem nyújt egészségügyi szolgáltatást, egy vagy két műszakos munkarendet kell megállapítani.

(3) Amennyiben az egészségügyi szolgáltató munkarendje szerint az egészségügyi szolgáltatások folyamatosan több mint 10 órán át, de nem 24 órán keresztül hozzáférhetők, több műszakot kell szervezni.

(4) Ha a folyamatos egészségügyi ellátást, továbbá a fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató külön jogszabály alapján nem köteles a folyamatos működését műszakszervezéssel biztosítani, a folyamatos betegellátás egészségügyi ügyelet és készenlét szervezésével is ellátható.

12/A. §²² (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatók esetében az Mt. 94. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően hathavi munkaidőkeret állapítható meg.

(2) Az egészségügyi szolgáltatóknál az Mt. 98. §-ában meghatározott elszámolási időszak szabályai nem alkalmazhatók.

12/B. §²³ (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó a munkaidőkeret átlagában számított heti 48 órás, a munkáltató által elrendelhető munkaidőn felül többletmunkát vállalhat (a továbbiakban: önként vállalt többletmunka), amelynek mértéke nem haladhatja meg a munkaidőkeret átlagában a heti 12 órát, illetve ha a többletmunka kizárólag egészségügyi ügyelet ellátására irányul, akkor a heti 24 órát.

(2) Az egészségügyi dolgozó többletmunka vállalására nem kényszeríthető, jogos érdeke ezzel összefüggésben nem csorbítható, érdekérvényesítési lehetősége nem korlátozható. Az egészségügyi dolgozók között tilos hátrányos megkülönböztetést tenni az önként vállalt többletmunka vállalásával összefüggésben.

(3) Az önként vállalt többletmunkáról a munkáltató és az alkalmazott egészségügyi dolgozó megállapodást köt. A megállapodást írásba kell foglalni. A megállapodást

a) határozatlan időre vagy

b) határozott időre, legalább a munkáltatónál irányadó munkaidőkeret tartamára, munkaidőkeret hiányában egy hónapos határozott időre

lehet megkötöni.

(4) Az önként vállalt többletmunkára irányuló megállapodásban

a) meg kell határozni egész órában kifejezve, a törvényes maximális óraszámig az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunka mértékét, és ezen belül az előre tervezetten beosztható és – amennyiben az annak elrendelésére alapot adó ok bekövetkezik – előre nem tervezett rendkívüli munkára igénybe vehető önként vállalt többletmunka időtartamát,

b) meg lehet határozni az e törvényben foglaltaknál magasabb díjazást.

(5) Az önként vállalt többletmunkára irányuló megállapodást – a felek vagy kollektív szerződés eltérő rendelkezése hiányában – a felmondás közlésének időpontját követő hónap utolsó napjával felmondhatja

a) a határozatlan időre szóló megállapodás esetében bármelyik fél indokolás nélkül,

b) a határozott időre szóló megállapodás esetében

ba) az alkalmazott egészségügyi dolgozó abban az esetben, ha a megállapodás teljesítése – a megkötését követően bekövetkezett, illetve ismertté vált okból – személyi, családi vagy egyéb körülményeire tekintettel rá nézve aránytalan sérelemmel járna,

bb) a munkáltató abban az esetben, ha a munkáltató a megállapodás megkötését követően felmerült új körülmények alapján a folyamatos ellátást a megállapodás szerinti munkaszervezési eszközök nélkül is biztosítani tudja.

(6) A munkáltató az önként vállalt többletmunkáról nyilvántartást köteles vezetni, amely havonkénti bontásban tartalmazza:

a) azon egészségügyi dolgozók nevét, akivel önként vállalt többletmunkáról megállapodást kötött,

b) az általuk vállalt többletmunka órakeretét a (4) bekezdés a) pontja szerinti bontásban,

c) a vállalt órakeret terhére ténylegesen elrendelt munkaidőt.

(7) Az önként vállalt többletmunkáról vezetett nyilvántartást az egészségügyi szolgáltató az Eütv.-ben foglaltak szerint, a működési nyilvántartási adatok körében közli az egészségügyi államigazgatási szervvel. Az egészségügyi államigazgatási szerv az egészségügyi dolgozó egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez való jogával vagy az ellátottak biztonságával összefüggő okok alapján – különös tekintettel a több vagy többfajta jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó 5. § (5) bekezdésben rögzített tevékenységvégségi korlátozására – a (8)–(9) bekezdésben foglaltak szerint megtilthatja vagy korlátozhatja az adott alkalmazott egészségügyi dolgozónak a munkaidőkeret átlagában a heti 48 órát meghaladó munkavégzését.

(8) Az egészségügyi dolgozó heti 48 órát meghaladó munkavégzésének korlátozását vagy megtiltását

a) az egészségügyi dolgozó egészségi állapotában, különösen teherbírásában vagy egyéb, munkavégzési képességét érintő személyi körülményében beállt változásra tekintettel vagy

b) az ellátottak biztonságával összefüggő okok alapján

a munkáltató felett szakmai felügyeletet gyakorló egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból vagy az egészségügyi dolgozó, a munkáltató, az egészségbiztosítási szerv vagy a működési nyilvántartást vezető szerv kezdeményezése alapján állapítja meg.

(9) A (8) bekezdés szerinti határozat határozott ideig, de legfeljebb hat hónapig hatályos. A határozatot az első fokon eljáró szerv az egészségügyi dolgozó ügyfél kérelmére hatályossága alatt bármikor – de legfeljebb két alkalommal – soron kívül felülvizsgálja. A határozat nem nyilvánítható fellebbezésre való tekintet nélkül végrehajthatónak.

12/C. §²⁴ (1) Ügyeleti feladatellátásra

a) a 12/D. § (2) bekezdése szerint munkaidő-beosztás szerinti rendes munkaidőben,

b) a munkáltató által a 12/D. § (3) bekezdése alapján, vagy

c) a 12/B. § alapján önként vállalt többletmunka terhére

elrendelt egészségügyi ügyelet keretében kerülhet sor.

(2) A munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozót egészségügyi ügyeletre és készenlétre együttesen összesen havonta legfeljebb tizennégy alkalommal oszthatja be. Munkaidőkeret alkalmazása esetén e korlátozást a munkaidőkeret átlagában kell figyelembe venni.

(3) Készenléti jellegű munkakör állapítható meg, ha az egészségügyi dolgozó foglalkoztatására

a) kizárólag ügyeleti feladatok, vagy

b) az Eütv. 94. §-ában meghatározott mentési feladatok

ellátása érdekében kerül sor.

12/D. §²⁵ (1) Az egészségügyi ügyeletben történő munkavégzés – az Mt. 107. § d) pontjában foglaltaktól eltérően – nem minősül rendkívüli munkavégzésnek.

(2) A munkáltató a heti 40 órás teljes munkaidőben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó rendes munkaideje terhére naptári hetenként legfeljebb 16 óra egészségügyi ügyeletet rendelhet el. A rendes munkaidő terhére beosztott egészségügyi ügyeletnek az egészségügyi szolgáltató, illetve az adott szervezeti egység Eütv. 93. § szerinti ügyeleti szolgálatának időtartamára kell esnie.

(3) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára – a heti 40 órás rendes munkaidőn felül – naptári évenként legfeljebb 416 óra egészségügyi ügyelet rendelhető el azzal, hogy a rendkívüli munkavégzés és az elrendelt egészségügyi ügyelet együttes időtartama nem haladhatja meg naptári évenként a 416 órát.

12/E. §²⁶ (1) Az egészségügyi dolgozó készenlétre az egészségügyi szolgáltató napi munkarendjén kívüli időszakban, vagy – megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltató esetében – az Mt. 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarendje alapulvételével meghatározott napi munkarend szerinti munkaidő befejezésétől a következő napi munkarend szerinti munkaidő kezdetéig osztható be.

(2) Készenlét az Mt. 112. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a 12/C. § (2) bekezdésében foglalt korlátozásra is figyelemmel – havonta legfeljebb tíz alkalommal rendelhető el. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havonta elrendelhető készenlétek számát a munkaidőkeret átlagában kell figyelembe venni.

(3) Egészségügyi tevékenység végzésére irányuló készenlét esetében az Mt. 113. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alkalmazott egészségügyi dolgozó tekintetében az Mt. 113. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltaktól eltérően készenlét rendelhető el.

(4) Ha a készenlét alatti munkavégzés elrendelésére önként vállalt többletmunka terhére kerül sor, a készenlét alatti munkavégzés az Mt. 107. § a) pontjától eltérően nem minősül rendkívüli munkának. Készenlét alatti munkavégzés esetén munkaidőnek minősül a munkavégzésre való behívás időpontjától a munkavégzés befejezéséig terjedő idő.

12/F. §²⁷ (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó beosztás szerinti napi munkaideje – az Mt. 99. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően, a (2) bekezdésben foglaltak szerint – a 12 órát akkor haladhatja meg, ha az egészségügyi dolgozó a 12 órát meghaladó munkaidejében kizárólag egészségügyi ügyeletet lát el.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben az alkalmazott egészségügyi dolgozó napi 12 órát meghaladó munkaideje beosztható

a) 12/B. § (1) bekezdése szerinti keret terhére, ha a felek között önként vállalt többletmunkára kötött megállapodás van hatályban vagy

b) két naptári hetente legfeljebb egy alkalommal a 12/D. § (2) bekezdése alapján a rendes munkaidő, vagy a 12/D. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi ügyeleti keret terhére.

(2a)²⁸ Amennyiben a munkaidőbeosztás alapján az egészségügyi dolgozó munkaideje a munkaidőkeret átlagában számított heti 48 órát várhatóan meghaladja, az önként vállalt többletmunka óráit elődlegetesen a (2) bekezdés szerinti, napi 12 órát meghaladóan elrendelt egészségügyi ügyelet beosztására kell felhasználni, továbbá a (2) bekezdés b) pontja alkalmazásában az egészségügyi dolgozó a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére csak akkor osztható be, ha a munkáltató

a) a 12/D. § (2) bekezdése szerinti keretet már kimerítette, vagy legkésőbb a (2) bekezdés szerinti ügyelet tartama alatt kimeríti, vagy

b) a 12/D. § (2) bekezdése szerinti keret terhére történő beosztás lehetőségével nem él.

(3) A heti munkaidő – az önként vállalt többletmunkáról szóló megállapodást kötött alkalmazott egészségügyi dolgozó esete kivételével – a munkáltató rendelkezése szerint a munkaidőkeret átlagában a 48 órát nem haladhatja meg azzal, hogy ennek terhére a munkáltató a napi munkarend szerinti munkaidőn túl

a) rendkívüli munkavégzést vagy

b) egészségügyi ügyeletet

rendelhet el.

(4) A rendes munkaidő, a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére elrendelt egészségügyi ügyelet, valamint az önként vállalt többletmunka együttes időtartama – munkaidőkeret alkalmazása esetén annak átlagában – az Mt. 99. § (2) bekezdés b) pontjában, valamint 135. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően nem haladhatja meg

a) a heti hatvan órát, vagy

b) ha az egészségügyi dolgozó egészségügyi ügyeletet is ellát, a heti hetvenkét órát.

(5) Az Mt. 99. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaidejének az (1) és (2) bekezdésben foglaltak szerinti legmagasabb mértékére vonatkozó szabály alkalmazásakor munkaidőnek tekintendő az egészségügyi ügyelet teljes időtartama. A heti munkaidő (3) és (4) bekezdésben meghatározott legmagasabb időtartamába az egészségügyi ügyelet teljes időtartamát, valamint az egészségügyi ügyeleten kívül elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamát is be kell számítani.

12/G. §²⁹ (1) Az egészségügyi tevékenység befejezése és a következő, munkarend szerint megkezdett egészségügyi tevékenység között legalább tizenegy óra időtartamú megszakítás nélküli pihenőidőt kell biztosítani, amely a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatók esetében a felek megállapodása alapján legalább nyolc óra időtartamú megszakítás nélküli pihenőidőre csökkenthető. Egészségügyi ügyelet esetén ezt a pihenőidőt közvetlenül az egészségügyi ügyelet befejezését követően kell kiadni.

(2) Az Mt. 113. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alkalmazott egészségügyi dolgozó tekintetében az Mt. 113. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltaktól eltérően a heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók feltéve, hogy az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaköri feladataként munkaidejének legalább ötven százalékában ügyeleti feladatokat lát el azzal, hogy hat nap munkavégzést követően legalább egy pihenőnap kiadása kötelező.

12/H. §³⁰ Az egészségügyi szolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszony alapján oktatói feladatokat is ellátó egészségügyi dolgozók tekintetében a 12/F–12/G. §-ban foglaltakat az oktatói és az egészségügyi tevékenység

együttes végzésére kell alkalmazni.

13. §³¹ (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozóval a munkaidő-beosztást, amely tartalmazza az egészségügyi ügyelet és a készenlét beosztását is – kollektív szerződés eltérő rendelkezése hiányában – az Mt. 110. § (6) bekezdésében foglaltaktól eltérően legalább egy hónappal korábban és legalább egy hónappal előre, írásban kell közölni.

(2) Kollektív szerződés az (1) bekezdés szerinti írásbeli közlés módját, formáját – különös tekintettel a közzététel helyben szokásos módjára vagy az elektronikus úton történő közlés lehetőségére – szabályozhatja.

(3) A munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozóval az (1) bekezdés szerinti munkaidő-beosztásban közli

a) az egészségügyi dolgozó napi rendes munkaidejének tartamát, a heti pihenőnap (pihenőidő) megjelölését,

b) a munkaidő (4) bekezdés szerinti minősítését.

(4) A munkáltató a munkaidő-beosztásban a beosztás szerinti munkaidő egyes óráit annak megfelelően minősíti, hogy az

a) rendes munkaidőnek – ezen belül a munkaköri feladatok ellátására szolgáló időnek vagy a munkáltató által a 12/D. § (2) bekezdése alapján elrendelt egészségügyi ügyeletnek –,

b) egészségügyi ügyeletnek – ezen belül a munkáltató által a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére egyoldalúan elrendelt ügyeleti időnek, vagy önként vállalt többletmunkának –, vagy

c) készenlétnek

minősül.

(5) A munkaidő-beosztásban önként vállalt többletmunka előírására akkor kerülhet sor, ha a felek legkésőbb a munkaidő-beosztás közléséig megkötik az önként vállalt többletmunkára vonatkozó megállapodást.

13/A. §³² (1) Az egészségügyi ügyelet, valamint a készenlét ellátásáért az alkalmazott egészségügyi dolgozót ügyeleti díj, illetve készenlét díj illeti meg, amelynek mértékét kollektív szerződés vagy a felek megállapodása határozza meg azzal, hogy az ügyeleti díj mértéke kollektív szerződés vagy a felek megállapodása alapján sem lehet a 13/B. és a 14. §-ban megállapítottnál alacsonyabb.

(2) Az Mt. 145. §-a alapján pótlékot is magában foglaló alaphér, illetve pótlékátalány alkalmazására nem kerülhet sor.

13/B. §³³ (1) Az ügyeleti díj legkisebb mértéke:

a) hétköznapi vagy – általánostól eltérő munkaidő-beosztás esetén – az egészségügyi dolgozóra irányadó, nem hétköznapra eső munkanapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alaphér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 70%-a,

b) az egészségügyi dolgozóra irányadó heti pihenőnapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alaphér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 80%-a,

c) munkaszüneti napon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alaphér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 90%-a.

(2) Ha az egészségügyi dolgozó egészségügyi ügyeletet az egészségügyi dolgozóra irányadó munkaidő-beosztás

szerinti heti pihenőnapon vagy munkaszüneti napon látott el, akkor – az (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja alapján irányadó ügyeleti díjon túl – elsősorban másik pihenőnap kiadásával vagy legalább az adott naptári napon teljesített egészségügyi ügyelettel azonos tartamú pihenőidővel kell kompenzálni. Ha a munkáltató kivételes esetekben, objektív munkaszervezési okokból másik pihenőnapot (pihenőidőt) kiadni nem tud,

a) az *e* napot is érintő egészségügyi ügyelet minden munkaórája után – az (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja alapján irányadó ügyeleti díj helyett – az alkalmazott egészségügyi dolgozóra irányadó, heti pihenőnapra vagy munkaszüneti napra járó ügyeleti díj 50%-kal emelt összegét meg kell fizetni, és

b) az egészségügyi dolgozó részére – az Mt. 105. § és 106. §-ának alkalmazása körében – a kiesett heti pihenőnap (pihenőidő) napját követő naptól számított hét naptári napon belül kell legalább 24 órát kitevő, megszakítás nélküli pihenőidőt biztosítani.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően, az Mt. 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarend szerinti heti pihenőnapra eső rendes munkaidőben elrendelt egészségügyi ügyelet után az alkalmazott egészségügyi dolgozót az egészségügyi ügyelet idejére járó munkabérén, illetményén felül 50%-os mértékű ügyeleti pótlék illeti meg.

(4) Az egészségügyi ügyelet díjazására az Mt. 143. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja nem alkalmazható.

(5) A 12/F. § (2) bekezdése szerint beosztott egészségügyi ügyelet esetében a 12 órát meghaladó napi munkaidőre

a) a 14/A. § szerint jár díjazás abban az esetben, ha azt az egészségügyi dolgozó önként vállalt többletmunkaként teljesíti,

b) minden más esetben az egészségügyi dolgozóra egyébként irányadó ügyeleti díj – ideértve a (2) bekezdés alapján megállapított díjat is – 50%-kal megemelt mértékben jár, vagy – ha az egészségügyi ügyelet ellátására rendes munkaidő terhére kerül sor – 50%-os pótlék jár.

14. §³⁴ A készenléti díj mértéke legalább a készenlét minden órájára az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 25%-a. A készenlét során elrendelt munkavégzés díjazására az Mt. 144. § (2) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy a munkavégzés időtartamának kezdetét az alkalmazott egészségügyi dolgozó értesítésétől kell számítani.

14/A. §³⁵ Az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunkavégzés keretében végzett munka pótlékának mértéke egészségügyi ügyelet ellátása esetén azon ügyeleti díj 50%-kal megemelt összege, amelyet a munkáltató abban az esetben lenne köteles megfizetni, ha a munkavégzésre nem önként vállalt többletmunkavégzés keretében kerülne sor. Ha az önként vállalt többletmunkavégzésre nem ügyeleti feladatellátás keretében, hanem rendes munkarend szerinti (műszak szerinti) feladatok ellátása érdekében vagy készenlét alatti munkavégzésként kerül sor, az önként vállalt többletmunkavégzés pótlékának mértéke a rendkívüli munkavégzés pótlékának 50%-kal megemelt összege.

14/B. §³⁶ (1) Az Mt. 141. és 142. §-ában foglaltaktól eltérően, az egészségügyi dolgozót és az egészségügyben dolgozót

a) *a)* *b)* és *c)* pontban meghatározott munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás kivételével a 22–06 óra közötti munkavégzés esetén tizenöt százalékos éjszakai pótlék,

b) több műszakos munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás esetén a 14–22 óra közötti munkavégzés idejére tizenöt százalékos délutáni műszakpótlék, a 22–06 óra közötti munkavégzés idejére harminc százalékos éjszakai műszakpótlék,

c) a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatónál történő foglalkoztatás esetén a 14–22 óra közötti munkavégzés idejére húsz százalékos délutáni műszakpótlék és a 22–06 óra közötti munkavégzés idejére negyven százalékos éjszakai műszakpótlék

illeti meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában több műszakos a munkaidő-beosztás, ha a munkáltató napi üzemelési ideje meghaladja a munkavállaló napi teljes munkaidejét és a munkavállalók időszakonként rendszeresen, egy napon belül egymást váltva végzik azonos tevékenységüket.

14/C. §³⁷ A bérpótlék számítási alapjának eltérő meghatározásáról az Mt. 139. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően megállapodás nem köthető.

14/D. §³⁸ (1) A Kjt. hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónál történő foglalkoztatás esetén a Kjt. 41. § (2) bekezdés a) pontja nem alkalmazható.

(2) A Kjt. 41. § (2) bekezdés b) pontjában és 41. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a közalkalmazott vagy a Kjt. 22/B. §-a szerinti vezető állású munkavállaló a munkáltatóéval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet is végző, illetve a munkáltatóval rendszeres gazdasági kapcsolatban álló más gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági tagságot kizárólag a munkáltató fenntartójának jóváhagyásával létesíthet.

(3) A (2) bekezdés szerinti összeférhetetlenség megszüntetésére a Kjt. 44. § (2)–(5) bekezdése irányadó, azzal az eltéréssel, hogy a Kjt. 44. § (2) bekezdése alapján a fenntartói döntés ellen munkaügyi jogvita kezdeményezhető abban az esetben is, ha a fenntartó nem a közalkalmazott munkáltatója.

14/E. §³⁹ (1)⁴⁰ Az Mt. 122. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően a munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára hét munkanap szabadságot – a munkaviszony első három hónapját kivéve – a munkavállaló kérésének megfelelő időpontban köteles kiadni. A munkavállalónak erre vonatkozó igényét legalább tizenöt nappal a szabadság kezdete előtt be kell jelentenie.

(2) Az Mt. 122. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően a szabadságot kettőnél több részletben csak a munkavállaló kérésére lehet kiadni. Kivételesen fontos gazdasági érdek, illetve a munkáltató működési körét közvetlenül és súlyosan érintő ok miatt a munkáltató kettőnél több részletben is kiadhatja a szabadságot, azonban – a felek eltérő megállapodása hiányában – ebben az esetben is megilleti a munkavállalót naptári évenként legalább egyszer legalább tizennégy összefüggő naptári nap távollétet biztosító szabadság.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a munkáltató a közalkalmazott kérése nélkül kettőnél több, legfeljebb négy részletben is kiadhatja a szabadságot a Kjt. 57. § (3) bekezdés szerinti pótszabadságra jogosító munkakört betöltő közalkalmazott esetében.

15. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaidejébe a pontszerző kötelező továbbképzésére fordított időből – ideértve a kongresszusi részvételt is – az egészségügyi szolgáltató szabályzata szerint megállapított időt be kell számítani.

(2) Az (1) bekezdés szerint figyelembe vehető idő évi 3 munkanapnál kevesebb és 10 munkanapnál több nem lehet.

15/A. §⁴¹ Ha annál az egészségügyi szolgáltatónál, ahol az egészségügyi dolgozó egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzése megszerzése érdekében alkalmazásban áll, részben hiányoznak a szükséges szakmai gyakorlat feltételei, az egészségügyi dolgozó a szakképzettség megszerzéséhez szükséges, és a munkáltatónál nem teljesíthető időtartamban annál az egészségügyi szolgáltatónál végezhet tevékenységet, ahol a szakmai gyakorlat megszerzésének a feltételei rendelkezésre állnak. Erről az érintett egészségügyi szolgáltatóknak és az

egészségügyi dolgozónak meg kell állapodnia, azzal, hogy e jogcímen a munkavégzés tartama naptári évenként nem haladhatja meg a kettőszáz napot. E jogviszonyra egyebekben a kirendelésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

15/B. §⁴² (1) Július 1-je Semmelweis-nap, amely az egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatási jogviszonyban álló egészségügyi dolgozókra és egészségügyben dolgozókra kiterjedően munkaszüneti nap.

(2) Semmelweis-napon

a) egészségügyi tevékenység a 7. § (2) bekezdés a)–c) és h)–j) pontja szerinti jogviszonyban, valamint közforgalmú gyógyszerár esetében a személyi jog alapján is csak az Mt. 102. §-a szerinti munkaszüneti napokra egyébként irányadó rend szerint végezhető,

b) a folyamatos ellátást az Mt. 102. §-a szerinti munkaszüneti napokra egyébként irányadó munkarend szerint kell megszervezni és biztosítani.

15/C. §⁴³ Az Mt. 179. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően az alkalmazott egészségügyi dolgozó által – kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek – okozott kár esetén a kártérítés mértéke súlyosan gondatlan károkozás esetén nem haladhatja meg a munkavállaló négyhavi távolléti díjának összegét.

15/D. §⁴⁴ A 11/A–15/D. §-ban foglaltaktól kollektív szerződés – az Mt. 135. § (2) bekezdésében, valamint 165. § (2) bekezdésében foglaltakon túlmenően, a Kjt. 83. §-ában foglaltaktól eltérően – csak az alkalmazott egészségügyi dolgozó javára térhet el.

Közszolgálati jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony és szolgálati viszony⁴⁵

16. § (1)⁴⁶ Az egészségügyi dolgozó közszolgálati jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony keretében csak az őt foglalkoztató közigazgatási szerv tevékenységével összefüggő egészségügyi tevékenység végzésére jogosult.

(2) Az egészségügyi dolgozó jogosult egészségügyi tevékenység végzése céljából a külön törvényben nevesített szervekkel szolgálati viszonyt létesíteni.

(3)⁴⁷ Az (1)–(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó illetménye nem lehet kevesebb, mint a 11/A. § alapján megállapított illetmény.

(4)⁴⁸ Az (1)–(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó által végzett egészségügyi tevékenységre a 4. § e) pontjában, valamint a 12–13. §-ban foglaltakat, illetve továbbképzésére a 15. §-ban foglaltakat, továbbá a 15/B–15/C. §-t értelemszerűen alkalmazni kell.

(5)⁴⁹ A 11/A. § alkalmazásában a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) hatálya alá tartozók esetében, ahol e törvény

a) „Kjt. szerinti besorolási illetményt” vagy „alpbért (illetményt)” említ, ott „távolléti díjat”,

b) ahol „egyösszegű illetmény- vagy bérnövelést” említ, ott „egészségügyi dolgozók kiegészítő illetményét”

kell érteni.

(6)⁵⁰ A Hjt. hatálya alá tartozók esetében a 11/A. § (5) bekezdésében foglaltak végrehajtásához az érintett egészségügyi szakdolgozók esetében meg kell állapítani, hogy amennyiben közalkalmazotti jogviszonyban állnának, akkor iskolai végzettségüknek és közalkalmazotti jogviszonyban figyelembe vehető szolgálati idejüknek megfelelően mely Kjt. szerinti besorolási osztályba és fizetési fokozatba tartoznának.

(7)⁵¹ A Hjt. hatálya alá tartozók esetében a (3) bekezdésben foglaltak végrehajtásához szükséges esetleges illetménykülönbözetet egészségügyi dolgozók kiegészítő illetményeként kell megállapítani és folyósítani.

(8)⁵² A Hjt. hatálya alá tartozók esetében a 11/A. § (4) bekezdésben foglaltak végrehajtásához az érintett orvosok esetében meg kell állapítani, hogy amennyiben közalkalmazotti jogviszonyban állnának, akkor iskolai végzettségüknek és közalkalmazotti jogviszonyban figyelembe vehető szolgálati idejüknek megfelelően mely Kjt. szerinti besorolási osztályba és fizetési fokozatba tartoznának.

Jövedelemkiegészítés közalkalmazotti vagy kormányzati szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozók illetményének és pénzellátásának együttfolyósítási tilalmára tekintettel⁵³

16/A. §⁵⁴ Ezen alcím alkalmazásában:

a) pénzellátás: az öregségi nyugdíj, a korhatár előtti ellátás, valamint más olyan ellátás, amelyet az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani,

b) jövedelemkiegészítés: az e törvényben meghatározott feltételek szerint, pénzellátásuk törvény alapján történő szüneteltetésére tekintettel, egyes közalkalmazotti jogviszonyban vagy kormányzati szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozók jövedelmének kiegészítésére szolgáló juttatás,

c) munkáltató: költségvetési szervként működő egészségügyi szolgáltató munkáltató.

16/B. §⁵⁵ (1) Azt a közalkalmazotti jogviszonyban vagy kormányzati szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozót, akinek a megállapított pénzellátása folyósítását a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 83/C. §-a alapján szüneteltetik – ideértve a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 11. §-a szerinti szüneteltetést is –, a munkáltató – általa meghatározott összegű – jövedelemkiegészítésben részesítheti, a (2)–(7) bekezdésben foglalt feltételek, valamint kormányrendeletben meghatározott eljárásrend szerint és jóváhagyás birtokában.

(2) A munkáltató által meghatározott jövedelemkiegészítésnek az egészségügyi dolgozót megillető, a kifizetést terhelő adók és járulékok nélkül számított (a továbbiakban: nettó) mértéke nem lehet magasabb az egészségügyi dolgozót a közalkalmazotti, kormányzati szolgálati jogviszony fennállása miatt történő szüneteltetés hiányában egyébként megillető pénzellátás havi összegénél.

(3) Ha az egészségügyi dolgozó több egészségügyi szolgáltatóval is közalkalmazotti vagy kormányzati szolgálati jogviszonyban áll, a jövedelemkiegészítés

a) teljes munkaidős foglalkoztatás esetén csak egy jogviszonyra tekintettel,

b) több részmunkaidős jogviszony fennállása esetén együttesen legfeljebb a (2) bekezdés szerinti nettó mértékig folyósítható.

(4) Az egészségügyi államigazgatási szerv a (3) bekezdésben foglaltak ellenőrzése céljából a jövedelemkiegészítésben részesülő egészségügyi dolgozók természetes személyazonosító adatait és alapnyilvántartási számát a jövedelemkiegészítésre való jogosultság megszűnésétől számított 3 évig kezeli.

(5) Az egészségügyi dolgozó nem jogosult jövedelemkiegészítésre a fizetés nélküli szabadság, valamint az egész napos igazolatlan távollét időtartamára. A jövedelemkiegészítés emiatt kieső összegét a tárgyhónapban kieső munkanapok számának a továbbfoglalkoztatott munkarendje szerinti, a tárgyhónap egészére megállapított munkanapok számához viszonyított arányában, 100 forintba kerekítve kell megállapítani. Nem jár

jövedelemkiegészítés a felmentési időnek arra a részére, amely időtartam vonatkozásában az egészségügyi dolgozót a munkavégzési kötelezettség alól mentesítették.

(6) A jövedelemkiegészítés a foglalkoztatottat a közalkalmazotti, kormányzati szolgálati jogviszonyára irányadó törvényben foglalt illetményrendszeren kívül illeti meg, különösen az alábbiakra tekintettel:

a) a távolléti díj, a jubileumi jutalom, az illetménypótlékok, az illetményen alapuló egyéb bérelemek, valamint az ügyeleti díj és a készenléti díj számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni,

b) a minimálbér és a garantált bérminimum biztosítása, valamint az egészségügyi ágazati előmeneteli rendszer alkalmazása szempontjából nem kell az illetmény részének tekinteni, és

c) nem kell figyelembe venni az adó- és járulékváltozások ellentételezésére szolgáló, a foglalkoztatottat megillető, kormányrendeletben meghatározott kompenzációra való jogosultság és a kompenzáció összegének számítása tekintetében.

(7) Az egészségügyi dolgozó a jövedelemkiegészítés után nem fizet nyugdíjjárulékot.

16/C. §⁵⁶ (1) Ha a jövedelemkiegészítésben részesülő egészségügyi dolgozó az öregségi nyugdíjkorhatárt még nem töltötte be, és nyugdíját nem a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján folyósították tovább, a jövedelemkiegészítés szüneteltetésére a Tny. 83/B. §-ában foglaltakat kell alkalmazni, azzal, hogy nyugdíj és nyugellátás alatt jövedelemkiegészítést kell érteni.

(2) A jövedelemkiegészítésben részesülő egészségügyi dolgozó tizenöt napon belül köteles bejelenteni a munkáltatójának minden olyan tény, adatot, körülményt, amely a jövedelemkiegészítésre való jogosultságát vagy a jövedelemkiegészítés folyósítását érinti, ideértve a Tny. 83/B. §-a szerinti éves keretösszeg elérését is. A munkáltató a Tny. 83/B. §-ában foglaltakat a bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén is érvényesíti, ha az ehhez szükséges adatok rendelkezésére állnak.

16/D. §⁵⁷ (1) A munkáltató a 16/B. § (1) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozó részére juttatható jövedelemkiegészítés biztosítása érdekében kormányrendeletben meghatározottak szerint támogatást igényelhet.

(2) Az igényelhető támogatás havi mértéke a munkáltató alkalmazásában álló, a 16/B. § (1) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozókat a pénzellátás szüneteltetése hiányában egyébként megillető ellátási összegnek – a 16/B. § (7) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – a munkaadót és a munkavállalót terhelő adókkal és járulékokkal megnövelt együttes havi összege.

(3) A jövedelemkiegészítés szüneteltetésének időtartamára a támogatás a szüneteltetéssel érintett egészségügyi dolgozóra tekintettel nem vehető igénybe.

(4) A támogatás kizárólag jövedelemkiegészítésre használható fel, a támogatás fel nem használt részével a munkáltató kormányrendeletben foglaltak szerint elszámol, és azt visszafizeti.

Önkéntes jogviszony⁵⁸

17. § (1)⁵⁹ Az egészségügyi szolgáltatók feladatainak ellátásában – a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény⁶⁰ rendelkezései szerint – önkéntesként

a) az egészségügyi dolgozó,

b) hivatásszerűen nem közvetlen betegellátással foglalkozó egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy,

c) minden egészségügyi képesítést nem igénylő feladat ellátásában segítséget adni kívánó személy részt vehet.

(2)⁶¹ Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott személy önkéntesként működhet közre a szolgáltató által nyújtott egészségügyi szolgáltatásokban. Az egészségügyi dolgozóval kötött önkéntes szerződésnek tartalmaznia kell a 9. §-ban meghatározottakat.

(3)⁶² Az (1) bekezdés b) pontja szerinti személy a szakmai gyakorlata megőrzése céljából, önkéntesként jogosult a betegellátásban részt venni.

(4)⁶³ Az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti önkéntes csak olyan egészségügyi tevékenység végzésében működhet közre, amelyre nézve rendelkezik az adott egészségügyi tevékenység végzésére, illetve az abban való közreműködésre jogosító szakképesítéssel, és egészségi állapota alapján az adott egészségügyi tevékenység végzésére alkalmas.

(5)⁶⁴ Az egészségügyi szolgáltató a betegellátás biztonsága érdekében megkövetelheti a beteg jó közérzetét, testi-lelki egyensúlyát és életvitelét segítő tevékenységben részt vevő, (1) bekezdés c) pontja szerinti önkéntes egészségi alkalmasságának vizsgálatát.

(6)⁶⁵ Az önkéntes segítő egészségügyi dolgozó által – kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek – okozott kár esetén a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján a foglalkoztató által követelhető kártérítés mértéke gondatlan károkozás esetén nem haladhatja meg

a) az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti, egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy esetében az egészségügyi szolgáltatónál azonos munkakörben, azonos gyakorlati idővel foglalkoztatott egészségügyi dolgozó munkabére, illetménye, ilyen egészségügyi dolgozó hiányában az adott szakképesítéssel rendelkező egészségügyi dolgozók – Kjt. szabályainak alapulvételével meghatározott besorolási osztályhoz és fokozathoz tartozó – garantált illetménye alapján számított távolléti díja,

b) az (1) bekezdés c) pontja szerinti, egészségügyi szakképesítéssel nem rendelkező személy esetében a minimálbér

négy havi összegét. Szándékos károkozás esetén a teljes kárt kell megtéríteni.

(7)⁶⁶ Az első szakorvosi, szakfogorvosi, szakgyógyszerészi és klinikai szakpszichológusi szakképzésben részt vevő személynek a képzés ideje alatt, önkéntes segítői jogviszonyban végzett egészségügyi tevékenysége a képzés megszerzéséhez szükséges szakmai gyakorlatként nem ismerhető el.

A különböző jogviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók együttműködése

18. § (1) Az egészségügyi szolgáltató által nyújtott ellátásokban közreműködő egészségügyi dolgozók, függetlenül a munkavégzésre irányuló jogviszonyuk típusától, a (2) bekezdésben foglalt szabályzat szerint kötelesek az egészségügyi tevékenység végzése során együttműködni.

(2) Az az egészségügyi szolgáltató, amely az egészségügyi szolgáltatásait több típusú jogviszony keretében ténykedő egészségügyi dolgozók közreműködésével nyújtja, szabályzatban köteles rendezni a feladatok ellátása során az egyes dolgozókat megillető utasításadási jogosultságokat.

(3) A szabályzat kidolgozását a szakmai kamarák ajánlások összeállításával segíthetik elő.

Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egészségügyi dolgozókra vonatkozó speciális rendelkezések

19. § (1) Az állami költségvetésből, illetve az Egészségbiztosítási Alapból külön jogszabályok szerint finanszírozott egészségügyi szolgáltatók keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó feladatainak ellátása során köteles figyelembe venni a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 19. § (1) bekezdése alapján, az adott finanszírozott ellátásra a miniszter által meghatározott vizsgálati és terápiás eljárási rendet is.

(2)⁶⁷ Az (1) bekezdésben foglalt egészségügyi szolgáltatónál történő tevékenység keretében, továbbá az Ebtv. 32. §-a szerint gyógyszer és gyógyászati segédeszköz társadalombiztosítási támogatással történő rendelésére jogosító szerződés alapján gyógyszert vagy gyógyászati segédeszközt rendelő orvos a rendelés során köteles figyelembe venni az (1) bekezdésben említett terápiás eljárási rendet, valamint az egészségügyért felelős miniszter által közzétett gyógyszerterápiás ajánlásokat.

Felelősség a betegnek okozott kárért

19/A. §⁶⁸ A beteg, illetve hozzátartozója az egészségügyi szolgáltatás során vagy az azzal összefüggésben keletkezett kára megtérítésére vonatkozó igényét közvetlenül a közszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltatóval szemben érvényesítheti, függetlenül attól, hogy az egészségügyi közszolgáltató milyen jogviszonyban foglalkoztatta a kárt okozó egészségügyi dolgozót.

IV. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE VALÓ ALKALMASSÁG

20. § (1) Egészségügyi tevékenység végzésére csak az az egészségügyi dolgozó jogosult, aki egészségi, mentális és fizikai (a továbbiakban együtt: egészségi) állapotára tekintettel az adott tevékenység végzésére képes és alkalmas (a továbbiakban: munkaköri alkalmasság).

(2) Az egészségügyi tevékenység megkezdése előtt az egészségügyi dolgozó előzetes alkalmassági vizsgálaton, az egészségügyi szolgáltató rendelkezése szerinti gyakorisággal pedig időszakos alkalmassági vizsgálaton vesz részt.

(3) Az alkalmassági vizsgálat az egészségügyi dolgozót foglalkoztató, illetve foglalkoztatni kívánó egészségügyi szolgáltatóval e feladat ellátására szerződött, vagy általa működtetett foglalkozás-egészségügyi szolgálatnál végezhető el.

(4) Amennyiben az egészségügyi dolgozó nem kívánja az alkalmassági vizsgálatot az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltatónál elvégeztetni, alkalmasságának megállapítását – saját költségére – más arra jogosult egészségügyi szolgáltatónál is kezdeményezheti.

(5) A 7. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában foglalt jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó alkalmassági vizsgálatának elvégzésére a miniszter rendeletében meghatározott foglalkozás-egészségügyi szolgálat jogosult.

21. § (1) Az alkalmassági vizsgálat célja annak megállapítása, hogy az egészségügyi dolgozó

a) nem szenved a miniszter rendeletében nevesített, az adott egészségügyi tevékenység gyakorlását kizáró megbetegedésben és a feladatkörébe tartozó egészségügyi tevékenység végzésére egészségi állapota alapján alkalmas,

b) nem szenved az *a)* pont szerinti megbetegedésben, de más betegsége, illetve fizikai vagy mentális állapota (a továbbiakban együtt: betegsége) miatt egészségügyi tevékenység végzésére ideiglenes vagy végleges jelleggel alkalmatlan,

c) az a) vagy a b) pont szerinti betegsége miatt egészségügyi tevékenység végzésére korlátozással alkalmas.

(2) Amennyiben az alkalmassági vizsgálat során az egészségügyi dolgozó

a) ideiglenes alkalmasságát állapítják meg, meg kell határozni az alkalmatlanság időtartamát, illetve amennyiben ez nem lehetséges, az egészségi alkalmasság felülvizsgálatának időpontját,

b) korlátozással történő alkalmasságát állapítják meg, meg kell határozni azoknak az egészségügyi tevékenységeknek a körét, amelyek végzésére az egészségügyi dolgozó nem alkalmas.

22. § (1) Amennyiben a vizsgálat alapján az egészségügyi dolgozó az általa ellátott, illetve ellátandó munkakörre egészségileg alkalmas, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa a munkaköri alkalmasságot igazolja.

(2)⁶⁹ Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a munkaköri alkalmasság nem igazolható, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa az egészségügyi dolgozó hozzájárulásával a munkaköri alkalmasságának vizsgálatát az egészségügyi államigazgatási szervnél kezdeményezi. Az egészségügyi államigazgatási szervnél a vizsgálat elvégzéséről tíz napon belül gondoskodik.

(3)⁷⁰ Ha a (2) bekezdés szerinti vizsgálat az egészségügyi dolgozó munkakörre való alkalmasságát állapítja meg, azt az (1) bekezdésben foglaltak szerint igazolja. Amennyiben a vizsgálat eredményeként az egészségügyi dolgozó alkalmatlannak, illetve korlátozással alkalmasnak minősül, az egészségügyi államigazgatási szerv kezdeményezi az alkalmatlanság 23. § szerinti megállapítását.

23. § (1)⁷¹ Az egészségügyi dolgozó alkalmasságát elbíráló szervezet az egészségügyi államigazgatási szervnél (a továbbiakban: egészségügyi hatóság) kezdeményezi, hogy az egészségügyi dolgozó adott munkakörre való alkalmatlanságát, illetve korlátozással történő alkalmasságát állapítsa meg, illetve amennyiben indokolt az egészségügyi dolgozót – valamennyi munkakörre kiterjedő hatállyal – az egészségügyi tevékenység folytatásától tiltsa el.

(2) Az egészségügyi tevékenységtől való eltiltásra irányuló eljárás lefolytatása során igazságügyi orvosszakértőt kell kirendelni.

(3)⁷² Amennyiben a (2) bekezdés szerinti eljárás az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységtől való eltiltásával, illetve egy munkakörre való végleges alkalmatlanság, vagy korlátozással történő alkalmasság megállapításával végződik, az erről szóló jogerős határozatot a működési nyilvántartást vezető szervvel közölni kell.

24. §⁷³ Amennyiben az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység gyakorlásától való eltiltására a belátási képesség érintettsége miatt kerül sor és az érintett egészségügyi dolgozó orvos, az egészségügyi hatóság kezdeményezi az egészségbiztosítási szervnél a pro familia gyógyszerrendelésre jogosító szerződés felmondását.

25. § (1) Az egészségügyi szolgáltató szabályzatában az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozók időszakos alkalmassági vizsgálatát rendelheti el.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól függetlenül is jogosult az egészségügyi szolgáltató az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozó soron kívüli alkalmassági vizsgálatát elrendelni. A vizsgálatot írásban, indoklással ellátva kezdeményezheti a szolgáltató és a dolgozó ebben az esetben is élhet a 20. § (4) bekezdésben biztosított lehetőséggel.

(3)⁷⁴ Az egyéni egészségügyi vállalkozók, az egyéni cég, illetve a társas vállalkozás tagjaként egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozók időszakos, illetve soron kívüli egészségi alkalmasságának vizsgálatát a tevékenységüket engedélyező egészségügyi hatóság kezdeményezheti, illetve a kezdeményezés

eredménytelensége esetén a vizsgálatot elrendelheti.

26. § (1) Az egészségügyi tevékenység végzésére alkalmasnak minősített egészségügyi dolgozó sem végezhet egészségügyi tevékenységet, amennyiben pillanatnyi egészségi állapota következtében a beteg számára nagyobb kockázatot jelentene a tevékenységével, mint amelyet annak elmaradásával okozna.

(2) Az egészségügyi dolgozók alkalmassági vizsgálatára egyebekben a munkaköri alkalmasság véleményezéséről rendelkező jogszabályok előírásait kell alkalmazni.

27. § Az egészségügyi tevékenységet nem végző, de a munkakörük szerint a betegekkel közvetlenül érintkező 4. § b) pontja szerinti egészségügyben dolgozók, valamint az egészségügyi tevékenység végzésében tanulói vagy hallgatói jogviszony alapján közreműködő személyek alkalmassági vizsgálatára a 20. § rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. § (1) Ez a törvény 2004. május 1-jén lép hatályba.

(2)⁷⁵ Felhatalmazást kap a miniszter, hogy meghatározza a folyamatos egészségügyi ellátás szervezésének szakmai követelményeit, a munkaidő-beosztás elkészítésének, a munkaidő és az önként vállalt többletmunka minősítésének és elszámolásának részletes szabályait, továbbá az egészségügyi tevékenységre való alkalmasság részletes szabályait.⁷⁶

(3)⁷⁷ Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó

aa) egészségügyi szakdolgozói, egészségügyben dolgozói, valamint felsőfokú végzettséggel betölthető munkakörök körét, a munkakörbe sorolás és a béremeléssel összefüggő besorolás részletes szabályait,

ab) az e törvényben foglalt feltételeknek megfelelő egészségügyi szolgáltató munkáltatók körét,

ac) ellátásokat és egészségügyi szolgáltatásokat,

b)⁷⁸ a 30. §-ban meghatározott támogatás igénylési feltételeit, az igény bejelentésének, az azzal összefüggő kötelező adatszolgáltatásnak, a támogatás folyósításának, elszámolásának és a felhasználás ellenőrzésének szabályait, valamint az 1–3. mellékletben foglalt bértábláktól, illetve bérnövelési mértékektől az egészségügyi dolgozók, egészségügyben dolgozók számára kedvezőbb rendelkezéseket

c)⁷⁹ a jövedelemkiegészítés juttatásának szabályait, a jövedelemkiegészítés juttatásával összefüggő támogatás igénylési feltételeit, az igény bejelentésének, a támogatás folyósításának, elszámolásának és a felhasználás ellenőrzésének szabályait

rendeletben meghatározza.⁸⁰

(4)⁸¹ A törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) hatályát veszti az Eütv. 114. és 128. §-a, és 77. § (3) bekezdéséből a „legnagyobb” szövegrész,

b)⁸² a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény a következő 43/A. §-sal egészül ki:

43/A. § (1) A 43. § (1) bekezdés szerint számított szolgálati időn túl az egészségügyi dolgozók esetében kiegészítő szolgálati időként kell figyelembe venni a külön törvényben meghatározott, a heti 48 órát meghaladó önként vállalt többletmunkavégzésnek – a munkáltató által munkaórában igazolt – 2004. május 1-jét követő, – napi 8 óra alapulvételével átszámított – időtartamát.

(2) Az (1) bekezdés és a 43. § (1) bekezdés szerint külön-külön számított szolgálati idő együttes időtartamát a 12., 20., 29. és 34. §-ok alkalmazásánál kell figyelembe venni.

(3)"

(5)⁸³

(6)⁸⁴

(7)⁸⁵

(8)⁸⁶ Ez a törvény a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

29. §⁸⁷ (1) A 2012. július 1-jén alkalmazásban álló, a 11/A. § (4)–(6) bekezdésében meghatározott munkakörben foglalkoztatottakat az egészségügyi ágazati előmeneteli rendszer keretében

a) a 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszak tekintetében visszamenőleges, valamint

b) havonta megillető folyamatos,

illetmény- vagy bérnövelés illeti meg a (2)–(18) bekezdésben foglaltak szerint.

(2)⁸⁸ A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszakban a 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (4) bekezdése szerinti orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozót

a) alaphére (garantált illetménye) és

b) az öt jogszabály, kollektív szerződés, kinevezés vagy munkaszerződés alapján munkavégzés esetén folyamatosan megillető bér- vagy illetménypótlékok, munkavállalók esetében ide nem értve a prémiumot (a továbbiakban: rendszeres pótlék)

együttes összegének mértékétől függően – nem rendszeres jövedelemnek minősülő bérelemként – az 1. melléklet szerinti táblázatban szereplő visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(3)⁸⁹ A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszakban a 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (5) bekezdése szerinti egészségügyi szakdolgozót, egészségügyben dolgozót – nem rendszeres jövedelemnek minősülő bérelemként – a 3. melléklet szerinti táblázatban szereplő visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(4)⁹⁰ A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a közötti időszakban a 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (6) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozót – nem rendszeres jövedelemnek minősülő bérelemként – havi 31 435 Ft összegű visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(5) A (2)–(4) bekezdés szerinti visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés végrehajtásánál

a) az egészségügyi dolgozó 2012. január 1. és 2012. június 30. közötti időszakban érvényes legmagasabb összegű kinevezés szerinti havi illetményét, illetve munkaszerződés szerinti személyi alapbérét,

b) rendszeres pótlékként pedig az a) pont szerint megállapított havi illetmény, személyi alapbér hónapjában kifizetett rendszeres pótlékok összegét – azzal, hogy ha több hónapban azonos összegű havi illetmény, alapbér állapítható meg, akkor e hónapok közül a legmagasabb összegben kifizetett rendszeres pótlékok összegét –

kell figyelembe venni.

(6) A (2)–(4) bekezdés szerinti visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés a 2012. január 1-je és június 30-a között a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban, bérnövelésre jogosító munkakörben töltött, munkavégzési kötelezettséggel járó időre jár. Nem jogszerző időszak a fizetés nélküli szabadság, valamint az egész napos igazolatlan távollét időtartama. A visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés emiatt kieső összegét a tárgyhónapban kieső munkanapok számának a foglalkoztatott munkarendje szerinti, a tárgyhónap egészére megállapított munkanapok számához viszonyított arányában, 100 forintra kerekítve kell megállapítani. A munkanapok számába be kell számítani a fizetett munkaszüneti napokat is.

(7) A visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés nem illeti meg azt az egészségügyi dolgozót, egészségügyben dolgozót, aki a prémiumévek programban vesz részt.

(8) A 2012. január 1-je és 2012. június 30-a között fennállt jogviszony (jogviszonyok) esetén a visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés a munkáltatónál (munkáltatóknál) munkavégzési kötelezettséggel járó, illetmény- vagy bérnövelésre jogosító munkakörben töltött időszakra (időszakokra) időarányosan jár.

(9) A visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelést annál a munkáltatónál kell – az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó korábbi alkalmazotti jogviszonyára (jogviszonyaira) is tekintettel – kifizetni, ahol az egészségügyi dolgozó 2012. július 1-jén alkalmazásban áll. Az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó a korábbi, illetmény- vagy bérnövelésre jogosító jogviszonyainak tartamát, valamint az egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés alapjául szolgáló kereseti adatait 2012. július 8. napjáig igazolja az őt 2012. július 1-jén foglalkoztató munkáltatónak. Abban az esetben, ha az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó 2012. július 1-jén több munkáltatónál is jogviszonyban áll, a korábbi illetmény- vagy bérnövelésre jogosító jogviszonyának vagy jogviszonyainak tartama csak egyszeresen vehető figyelembe; több korábbi jogviszony esetében azonban az e jogviszonyokra tekintettel járó bérnövelés különböző munkáltatóknál is érvényesíthető.

(10) A (2)–(4) bekezdés szerinti visszamenőleges illetmény- vagy bérnövelés összegét a 2012. júliusi bér (illetmény) kifizetésével egyidejűleg egy összegben kell az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó részére kifizetni.

(11)⁹¹ A 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál 2012. július 1. napján vagy ezt követően a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (4) bekezdése szerinti orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozót alapbére (garantált illetménye) és az őt megillető rendszeres pótlék vagy pótlékok együttes összegének mértékétől függően – rendszeres jövedelemnek minősülő bérelemként – a (20) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel az 1. melléklet szerinti táblázatban szereplő folyamatos illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(12)⁹² A 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál 2012. július 1. napján vagy ezt követően a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (5) bekezdése szerinti egészségügyi szakdolgozót, egészségügyben dolgozót – rendszeres jövedelemnek minősülő bérelemként – a (19) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel a 3. melléklet szerinti táblázatban szereplő folyamatos illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(12a)⁹³ A Kormány által a 11/A. § (1), (2), (5) és (6) bekezdésében foglaltakra tekintettel kormányrendeletben megállapított ellátások, egészségügyi szolgáltatók vagy munkakörök módosítása esetén az illetmény- vagy bérnövelés és a 30. § szerinti támogatás igénybevételének feltételeit, valamint az irányadó határidőket vagy határnapokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

(13)⁹⁴ A 11/A. § (2) bekezdésében meghatározott munkáltatónál 2012. július 1. napján vagy ezt követően a 7. § (2) bekezdés d)–g) pontjában felsorolt jogviszonyban álló, a 11/A. § (6) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozót – rendszeres jövedelemnek minősülő bérelemként – havi 31 435 Ft összegű folyamatos illetmény- vagy bérnövelés illeti meg.

(14) A (11)–(13) bekezdés szerinti folyamatos illetmény- vagy bérnövelés

a) végrehajtásánál az emelés alapjaként az egészségügyi dolgozó 2012. június 30-án irányadó – kinevezés szerinti – illetményét, alapbérét, illetve az őt megillető rendszeres pótlék vagy pótlékok összegét kell figyelembe venni,

b) jogosultsági feltételeire a (6)–(9) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(15) A (2)–(4) és (11)–(13) bekezdés szerinti visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelés az alkalmazott egészségügyi dolgozót, egészségügyben dolgozót a munkáltató egyoldalú döntése alapján a garantált illetményén vagy a személyi alapbérén felül megillető juttatás – különösen az illetménykiegészítés – terhére, annak visszavonásával vagy csökkentésével nem biztosítható. Részmunkaidő esetén az illetmény- vagy bérnövelés a munkaidő teljes munkaidőhöz viszonyított arányában jár.

(16) Az Mt. 139. § (2) bekezdésétől és a 14. §-tól eltérően az ügyeleti díj, a 14/B. § szerinti pótlék, a készenléti díj, valamint a rendkívüli munkavégzés bérpótlékának alapja:

a) a közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó esetén,

aa) ha közalkalmazotti jogviszonya 2012. június 30-án, valamint 2012. július 1-jén fennállt, a 2012. június 30-án hatályos kinevezésében meghatározott illetménnyel azonos összeg,

ab) a 2012. június 30. után létesített közalkalmazotti jogviszony esetén a Kjt. 2012. június 30-án hatályos szabályainak alapulvételével meghatározott besorolási osztályához és fokozatához tartozó garantált illetménnyel, vagy – ha az magasabb – a kormányrendeletben megállapított minimálbérrel, garantált bérminimummal azonos összeg,

b) a munkaviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozó esetén,

ba) ha munkaviszonya 2012. június 30-án, valamint 2012. július 1-jén is fennállt, a 2012. június 30-án hatályos munkaszerződésében meghatározott személyi alapbérével azonos összeg,

bb) a 2012. június 30. után létesített munkaviszony esetén a munkáltatónál azonos munkakörben, azonos gyakorlati idővel 2012. június 30-án foglalkoztatott munkavállalók munkaszerződés szerinti személyi alapbére – több ilyen munkavállaló esetén alapbérük átlaga –, ilyen munkavállalók hiányában a Kjt. 2012. június 30-án hatályos szabályainak alapulvételével meghatározott besorolási osztályhoz és fokozathoz tartozó garantált illetménnyel azonos összeg.

(17)⁹⁵ A 11/A. §, a (2)–(4) bekezdés és a (11)–(13) bekezdés szerinti visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelést a 2011–2012. évi és 2012–2013. évi adó- és járulékváltozások ellentételezésére szolgáló, a foglalkoztatottat 2012. és 2013. évre megillető kompenzációra való jogosultság és a kompenzáció összegének számítása tekintetében nem kell figyelembe venni.

(18)⁹⁶ A 11/A. §, a (2)–(4) bekezdés és a (11)–(13) bekezdés szerinti illetmény- vagy bérnövelés az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 460. §-a szerinti elvárt béremelésként, részkedvezményalap részeként az ott meghatározott adókedvezmény szempontjából nem vehető figyelembe.

(19)⁹⁷ A 2012. június 30-án és 2012. július 1-jén is az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó, a 11/A. § (5) bekezdése szerinti munkakörben álló foglalkoztatott a 11/A. § (5) bekezdése szerinti garantált illetményre vagy bérre a (12) bekezdésben meghatározott folyamatos illetmény- vagy bérnövelés útján jogosult. A 2012. június 30-át követően az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó, a 11/A. § (5) bekezdése szerinti munkakört létesítő foglalkoztatott az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok alapján őt megillető illetmény- vagy bérnövelésre kizárólag a 11/A. § (5) bekezdése alapján jogosult.

(20)⁹⁸ A 2012. december 31-én és 2013. január 1-jén is az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó, a 11/A. § (4) bekezdése szerinti orvos munkakörben álló foglalkoztatott a 11/A. § (4) bekezdése szerinti garantált illetményre vagy bérre a (11) bekezdésben meghatározott folyamatos illetmény- vagy bérnövelés útján jogosult. A 2012. december 31-ét követően az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó, a 11/A. § (4) bekezdése szerinti munkakört létesítő foglalkoztatott az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok alapján őt megillető illetmény- vagy bérnövelésre kizárólag a 11/A. § (4) bekezdése alapján jogosult.

29/A. §⁹⁹ (1) Az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok alapján járó illetmény- vagy bérnövelést az Mt., a Kjt. és a Hjt. alkalmazásában a távolléti díj számítása során figyelembe kell venni.

(2) Az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok alapján járó illetmény- vagy bérnövelést a Kjt. alkalmazásában a jubileumi jutalom számítása során figyelembe kell venni.

30. §¹⁰⁰ (1) Az egészségügyi szolgáltató az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi LXXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnöveléssel járó többlet személyi juttatások és az azokhoz kapcsolódó, a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó kifizetéséhez az egészségügyi dolgozók 2012. évi egyszeri bérkiegészítéséhez, illetménykiegészítéséhez kapcsolódó támogatásról szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint – működési célú, támogatásértékű bevételként – támogatásban részesül.

(2) A visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelésre jogosult egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó kinevezését, munkaszerződését, – a Hjt. hatálya alá tartozók esetében a Hjt. 109/B. §-ában foglaltak alapján illetménymegállapítási parancsát (határozatát) – a munkabér, illetmény törvényi változására tekintettel legkésőbb 2012. augusztus 31-ig kell módosítani.

31. §¹⁰¹ A Hjt. hatálya alá tartozók esetében, ahol

a) a 29–30. §-ok, az 1. melléklet és a 3. melléklet „alpbért (illetményt)” említene, ott „távolléti díjat”, ahol „visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelést” említene, „egészségügyi dolgozók kiegészítő illetményét”,

b) a 29. § (5) bekezdése a „legmagasabb kinevezés szerinti havi illetményt, illetve munkaszerződés szerinti személyi alpbért” említ, ott „legmagasabb távolléti díjat”,

c) a 29. § (11) bekezdése „különösen az illetménykiegészítés”-t említ, ott „különösen a Hjt. 108. § (3) bekezdése szerinti beosztási illetmény kiemelés”-t

kell érteni.

32. §¹⁰² A 13. § (1) bekezdés végrehajtásakor a Módtv. hatálybalépését követő hónapra vonatkozó munkaidő-beosztást annak kezdetétől számított 15 nappal megelőzően is lehet közölni.

33. §¹⁰³ (1) Annál a munkáltatónál, ahol a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvényt módosításokról szóló törvény alapján az Mt. XI. fejezetét – 2012. június 30-át megelőzően kezdődött munkaidőkeretre vagy közölt munkaidő-beosztásra tekintettel – nem kell alkalmazni, e munkaidőkeret vagy közölt munkaidő-beosztás tartama alatt, de legfeljebb 2012. december 31-éig e törvény 2012. június 30-án hatályos 12. §-át, 13. §-át és 13/A. § (2) bekezdését kell a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvénynek a munkaidőre és a pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseivel együtt alkalmazni.

(2) A 2012. június 30-án hatályos 12. § (6) bekezdése és 13. § (2) bekezdése alapján 2012. június 30-ig megkötött megállapodások a felek eltérő rendelkezése hiányában

a) 2012. augusztus 1-jén a törvény erejénél fogva megszűnnek,

b) az a) pontban foglaltaktól eltérően az (1) bekezdés szerinti esetben az (1) bekezdésben meghatározott időtartamig hatályban maradnak, azzal, hogy e megállapodások felmondására a 2012. június 30-án hatályos 14/A. § (2) bekezdését kell alkalmazni.

(3)¹⁰⁴ Az egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv2.) módosított 29. § (18) bekezdését 2012. január 1-jétől kell alkalmazni.

(4)¹⁰⁵ A Módtv2.-vel módosított 14/D. § szerinti, a Módtv2. hatálybalépésekor¹⁰⁶ fennálló jogviszonyt a Módtv2. hatálybalépését¹⁰⁷ követő 30 napon belül be kell jelenteni a fenntartónak. A fenntartó a jogviszony jóváhagyása tárgyában a bejelentéstől számított 60 napon belül dönt.

34. §¹⁰⁸ Az egészségügyet érintő egyes törvényeknek az egészségügyi szakellátási felelősséggel kapcsolatos, valamint egyes közszférában foglalkoztatott egészségügyi dolgozók foglalkoztatási helyzetével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XL. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv3.) megállapított 16/A–16/D. § hatálya alá tartozó munkáltató a Módtv3. hatálybalépését¹⁰⁹ követő 15 napon belül, írásban tájékoztatja az érintett foglalkoztatottakat a jövedelemkiegészítés juttathatóságának lehetőségéről.

1. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez¹¹⁰

Orvos munkakörben foglalkoztatott egészségügyi dolgozók visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelése

Az orvos legmagasabb személyi alaphére (alapilletménye)
és rendszeres illetménypótlékai összege
(Ft/hó, bruttó)

Visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelés
(Ft/hó, bruttó)

350 000 alatt	65 820
350 000–359 999	60 820
360 000–369 999	55 820
370 000–379 999	50 820
380 000–389 999	45 820
390 000–399 999	40 820
400 000–409 999	35 820

410 000–419 999	30 820
420 000–429 999	25 820
430 000–439 999	20 820
440 000–449 999	15 820
450 000-től	10 000

1/a. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez¹¹¹

Orvosok illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó)

SZINT	ÉVEK	ORVOSI BÉRT ÁBLA SZORZÓI*		
		H	I	J
1.	0–3	1,809	1,924	2,040
2.	4–6	1,878	2,003	2,142
3.	7–9	1,947	2,086	2,253
4.	10–12	2,017	2,174	2,369
5.	13–15	2,077	2,276	2,484
6.	16–18	2,151	2,378	2,600
7.	19–21	2,244	2,480	2,702
8.	22–24	2,336	2,591	2,804
9.	25–27	2,429	2,674	2,906
10.	28–30	2,522	2,758	3,008
11.	31–33	2,614	2,841	3,109
12.	34–36	2,707	2,924	3,211
13.	37–39	2,799	3,063	3,313
14.	40–42	2,892	3,160	3,415
15.	43–45	2,892	3,160	3,415

A szorzók vetítési alapja 108 000 Ft/hó.

2. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez¹¹²

Egészségügyi szakdolgozók, egyes egészségügyben dolgozók illetmény-, illetve bértáblája

(Ft/hó, bruttó)

SZINT	ÉVEK	SZAKDOLGOZÓI BÉRT ÁBLA SZORZÓI									
		BESOROLÁSI OSZTÁLYOK									
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1.	0–3	93 000 Ft	93 000 Ft	108 000 Ft	108 000 Ft	108 000 Ft	122 000 Ft	127 000 Ft	129 500 Ft	142 000 Ft	154 000 Ft
2.	4–6	1,011	1,016	1,014	1,023	1,032	1,045	1,047	1,058	1,060	1,071
3.	7–9	1,022	1,032	1,028	1,046	1,065	1,090	1,091	1,116	1,123	1,149

4.	10–12	1,032	1,048	1,042	1,069	1,097	1,135	1,134	1,174	1,190	1,230
5.	13–15	1,043	1,065	1,056	1,093	1,130	1,180	1,177	1,224	1,268	1,311
6.	16–18	1,065	1,091	1,079	1,125	1,162	1,225	1,220	1,286	1,345	1,392
7.	19–21	1,075	1,108	1,093	1,148	1,194	1,270	1,264	1,363	1,423	1,463
8.	22–24	1,086	1,124	1,106	1,162	1,227	1,316	1,319	1,440	1,507	1,534
9.	25–27	1,097	1,140	1,120	1,176	1,259	1,361	1,382	1,517	1,570	1,605
10.	28–30	1,108	1,156	1,134	1,190	1,292	1,406	1,445	1,595	1,634	1,676
11.	31–33	1,118	1,172	1,148	1,204	1,324	1,451	1,508	1,672	1,697	1,748
12.	34–36	1,129	1,188	1,162	1,218	1,356	1,512	1,571	1,749	1,761	1,819
13.	37–39	1,140	1,204	1,176	1,231	1,389	1,574	1,634	1,826	1,866	1,890
14.	40–42	1,151	1,220	1,190	1,245	1,421	1,635	1,697	1,903	1,940	1,961
15.	43–45	1,151	1,220	1,190	1,245	1,421	1,635	1,697	1,903	1,940	1,961

A szorzók vetítési alapja az 1. szint szerinti összeg.

3. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez¹¹³

Béremelésre és illetménykiegészítésre jogosító egészségügyi szakdolgozó munkakörben

foglalkoztatottak és egyes egészségügyben dolgozó foglalkoztatottak

visszamenőleges és folyamatos illetmény- vagy bérnövelésének összege (Ft/hó, bruttó)

Évek	Besorolási osztályok									
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
0–3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4–6	1 000	1 500	1 500	2 500	3 500	1 230	1 555	1 025	2 110	1 730
7–9	2 000	3 000	3 000	5 000	7 000	2 155	2 290	2 050	2 945	2 140
10–12	3 000	4 500	4 500	7 500	10 500	3 080	3 030	3 075	3 215	3 055
13–15	4 000	6 000	6 000	10 000	14 000	4 005	3 765	3 100	3 565	3 965
16–18	6 000	8 500	8 500	13 600	17 500	4 930	4 505	3 330	3 915	4 880
19–21	7 000	10 000	10 000	16 000	21 000	5 855	5 240	3 615	4 265	6 610
22–24	8 000	11 500	11 500	17 500	22 585	6 170	5 890	3 905	5 615	7 955
25–27	9 000	13 000	13 000	19 000	22 745	6 485	6 270	3 190	6 095	9 295
28–30	10 000	14 500	14 500	20 500	22 910	4 665	6 335	4 480	6 575	10 640
31–33	11 000	13 325	16 000	22 000	23 070	2 845	6 495	6 060	7 055	11 985
34–36	12 000	12 130	17 500	23 500	23 900	3 025	6 460	7 645	7 535	13 330
37–39	13 000	10 935	19 000	24 375	24 730	3 205	6 520	9 225	12 595	13 515
40–42	14 000	9 550	20 500	22 910	25 115	3 385	6 585	10 810	13 155	13 700
43–45	14 000	9 550	20 500	22 910	25 115	3 385	6 585	10 810	13 155	13 700

- ¹ A törvényt az Országgyűlés a 2003. október 20-i ülésnapján fogadta el. A kihirdetés napja: 2003. november 11.
- ² A 2. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze a 2011: CLXXVI. törvény 78. § a) pontja szerint módosított szöveg.
- ³ A 2. § (4) bekezdése a 2012: LXXIX. törvény 50. § a) pontja szerint módosított szöveg.
- ⁴ A 3. § (1) bekezdése a 2011: CLXXVI. törvény b) pontja szerint módosított szöveg.
- ⁵ A 4. § a 2007: LXXII. törvény 1. §-ával megállapított szöveg.
- ⁶ A 4. § c) pontját a 2008: CVI. törvény 73. § (4) bekezdésének e) pontja hatályon kívül helyezte.
- ⁷ Az 5. § (1) bekezdése a 2006: XCVII. törvény 34. § (1) bekezdésének k) pontja szerint módosított szöveg.
- ⁸ Az 5. § (5) bekezdése a 2007: LXXII. törvény 2. §-ával megállapított, a 2012: LXXIX. törvény 50. § b) pontja szerint módosított szöveg.
- ⁹ A 7. § (1) bekezdése a 2008: CVI. törvény 65. §-ával megállapított szöveg.
- ¹⁰ A 7. § (2) bekezdés nyitó szövegrésze a 2012: LXXIX. törvény 35. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.
- ¹¹ A 7. § (2) bekezdés f) pontja a 2012: V. törvény 46. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.
- ¹² A 7. § (2) bekezdés j) pontját a 2009: CXV. törvény 74. § (1) bekezdése iktatta be.
- ¹³ A 7. § (3) bekezdése a 2012: LXXIX. törvény 35. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.
- ¹⁴ A 8. § (4) bekezdését a 2005: XLIX. törvény 36. §-a iktatta be, szövege a 2009: CXV. törvény 74. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.
- ¹⁵ A 8. § (5) bekezdését a 2005: XLIX. törvény 36. §-a iktatta be, szövege a 2009: CXV. törvény 74. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.
- ¹⁶ A 10/A. §-t a 2009: LVI. törvény 281. §-a iktatta be. E módosító törvény 428. §-a alapján a rendelkezést a 2009. október 1. napját követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
- ¹⁷ A 11/A. §-t a 2012: LXXIX. törvény 36. § (1) bekezdése iktatta be.
- ¹⁸ A 11/A. § (4) bekezdése a 2012: LXXIX. törvény 36. § (2) bekezdésével megállapított, a 2012: CCXII. törvény 73. § (2) bekezdése szerint módosított szöveg.
- ¹⁹ A 11/A. § (8) bekezdése a 2012: LXXIX. törvény 51. § a) pontja szerint módosított szöveg.
- ²⁰ A 11/A. § (10) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 65. §-a iktatta be.
- ²¹ A 12. § a 2012: LXXIX. törvény 37. §-ával megállapított szöveg.
- ²² A 12/A. §-t a 2009: CLIV. törvény 70. §-a iktatta be, szövege a 2012: LXXIX. törvény 37. §-ával megállapított szöveg.

[23](#) A 12/B. §-t a 2009: CLIV. törvény 70. §-a iktatta be, szövege a 2012: LXXIX. törvény 37. §-ával megállapított szöveg.

[24](#) A 12/C. §-t a 2012: LXXIX. törvény 38. §-a iktatta be.

[25](#) A 12/D. §-t a 2012: LXXIX. törvény 38. §-a iktatta be.

[26](#) A 12/E. §-t a 2012: LXXIX. törvény 38. §-a iktatta be.

[27](#) A 12/F. §-t a 2012: LXXIX. törvény 38. §-a iktatta be.

[28](#) A 12/F. § (2a) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 66. §-a iktatta be.

[29](#) A 12/G. §-t a 2012: LXXIX. törvény 38. §-a iktatta be.

[30](#) A 12/H. §-t a 2012: LXXIX. törvény 38. §-a iktatta be.

[31](#) A 13. § a 2012: LXXIX. törvény 39. §-ával megállapított szöveg.

[32](#) A 13/A. §-t a 2007: LXXII. törvény 5. §-a iktatta be, szövege a 2012: LXXIX. törvény 40. §-ával megállapított szöveg.

[33](#) A 13/B. §-t a 2012: LXXIX. törvény 41. §-a iktatta be.

[34](#) A 14. § a 2012: LXXIX. törvény 42. §-ával megállapított szöveg.

[35](#) A 14/A. §-t a 2009: CLIV. törvény 71. §-a iktatta be, szövege a 2012: LXXIX. törvény 42. §-ával megállapított szöveg.

[36](#) A 14/B. §-t a 2009: CLIV. törvény 71. §-a iktatta be, szövege a 2012: CCXII. törvény 67. §-ával megállapított szöveg.

[37](#) A 14/C. §-t a 2012: LXXIX. törvény 42. §-a iktatta be.

[38](#) A 14/D. §-t a 2012: LXXIX. törvény 42. §-a iktatta be, szövege a 2012: CCXII. törvény 68. §-ával megállapított szöveg.

[39](#) A 14/E. §-t a 2012: LXXIX. törvény 42. §-a iktatta be.

[40](#) A 14/E. § (1) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés a) pontja szerint módosított szöveg.

[41](#) A 15/A. §-t a 2007: LXXII. törvény 6. §-a iktatta be.

[42](#) A 15/B. §-t újonnan a 2010: CLXXIII. törvény 110. §-a iktatta be, szövege a 2012: LXXIX. törvény 43. §-ával megállapított szöveg.

[43](#) A 15/C. §-t a 2012: LXXIX. törvény 44. §-a iktatta be.

[44](#) A 15/D. §-t a 2012: LXXIX. törvény 44. §-a iktatta be.

[45](#) A 16. §-t megelőző alcím a 2012: V. törvény 46. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

[46](#) A 16. § (1) bekezdése a 2012: V. törvény 46. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

[47](#) A 16. § (3) bekezdését a 2004: CV. törvény 209. §-ának 35. pontja hatályon kívül helyezte, újonnan a 2012: LXXIX. törvény 45. § (1) bekezdése iktatta be.

[48](#) A 16. § (4) bekezdése a 2012: LXXIX. törvény 45. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

[49](#) A 16. § (5) bekezdését a 2012: LXXIX. törvény 45. § (3) bekezdése iktatta be.

[50](#) A 16. § (6) bekezdését a 2012: LXXIX. törvény 45. § (3) bekezdése iktatta be.

[51](#) A 16. § (7) bekezdését a 2012: LXXIX. törvény 45. § (3) bekezdése iktatta be.

[52](#) A 16. § (8) bekezdését a 2012: LXXIX. törvény 45. § (4) bekezdése iktatta be.

[53](#) A III. fejezet 16/A. §-t megelőző alcímét (16/A–16/D. §) a 2013: XL. törvény 12. §-a iktatta be.

[54](#) A 16/A. §-t a 2013: XL. törvény 12. §-a iktatta be.

[55](#) A 16/B. §-t a 2013: XL. törvény 12. §-a iktatta be.

[56](#) A 16/C. §-t a 2013: XL. törvény 12. §-a iktatta be.

[57](#) A 16/D. §-t a 2013: XL. törvény 12. §-a iktatta be.

[58](#) A 17. § előtti alcím a 2005: LXXXVIII. törvény 25. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

[59](#) A 17. § (1) bekezdésének bevezető szövegrésze a 2005: LXXXVIII. törvény 25. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

[60](#) Lásd a 2005: LXXXVIII. törvényt.

[61](#) A 17. § (2) bekezdése a 2005: LXXXVIII. törvény 25. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

[62](#) A 17. § (3) bekezdése a 2005: LXXXVIII. törvény 26. § (4) bekezdése j) pontjának ja) alpontja szerint módosított szöveg.

[63](#) A 17. § (4) bekezdése a 2008: CVI. törvény 66. §-ával megállapított szöveg.

[64](#) A 17. § (5) bekezdése a 2005: LXXXVIII. törvény 26. § (4) bekezdése j) pontjának jb) alpontja szerint módosított szöveg.

[65](#) A 17. § (6) bekezdését a 2005: LXXXVIII. törvény 26. § (3) bekezdésének b) pontja hatályon kívül helyezte, újonnan a 2012: LXXIX. törvény 46. §-a iktatta be.

[66](#) A 17. § (7) bekezdését a 2012: LXXIX. törvény 46. §-a iktatta be.

[67](#) A 19. § (2) bekezdése a 2006: CIX. törvény 171. § (1) bekezdésének b) pontja szerint módosított szöveg.

[68](#) A 19/A. §-t és címét a 2004: XXVI. törvény 85. §-a iktatta be.

⁶⁹ A 22. § (2) bekezdése a 2006: CIX. törvény 107. § (4) bekezdésének e) pontja, a 2010: CLII. törvény 2. § (57) bekezdése szerint módosított szöveg. Ez utóbbi módosító törvény 6. §-a alapján a 2011. január 1-jét követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

⁷⁰ A 22. § (3) bekezdése a 2006: CIX. törvény 107. § (4) bekezdésének e) pontja szerint módosított szöveg.

⁷¹ A 23. § (1) bekezdése a 2006: CIX. törvény 107. § (4) bekezdésének e) pontja szerint módosított szöveg.

⁷² A 23. § (3) bekezdése a 2009: LVI. törvény 282. §-a szerint módosított szöveg. E módosító törvény 428. §-a alapján a rendelkezést a 2009. október 1. napját követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

⁷³ A 24. § a 2006: CIX. törvény 80. § (2) bekezdésének g) pontja szerint módosított szöveg.

⁷⁴ A 25. § (3) bekezdése a 2009: CXV. törvény 74. § (3) bekezdése szerint módosított szöveg.

⁷⁵ A 28. § (2) bekezdése a 2011: LXXXI. törvény 42. §-ával megállapított, a 2012: LXXIX. törvény 50. § c) pontja szerint módosított szöveg.

⁷⁶ Lásd a 40/2004. (IV. 26.) ESZCSM, a 47/2004. (V. 11.) ESZCSM rendeletet.

⁷⁷ A 28. § új (3) bekezdését a 2007: LXXII. törvény 7. §-a iktatta be, egyidejűleg az eredeti (3)–(7) bekezdésének számozását (4)–(8) bekezdésre változtatta. Az új (3) bekezdés szövege a 2012: LXXIX. törvény 47. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁷⁸ A 28. § (3) bekezdés b) pontja a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés b) pontja szerint módosított szöveg.

⁷⁹ A 28. § (3) bekezdés c) pontját a 2013: XL. törvény 13. §-a iktatta be.

⁸⁰ Lásd a 138/2012. (VI. 29.) Korm. rendeletet, a 124/2013. (IV. 26.) Korm. rendeletet.

⁸¹ A 28. § eredeti (3) bekezdésének számozását (4) bekezdésre változtatta a 2007: LXXII. törvény 7. §-a.

⁸² A 28. § (3) bekezdése b) pontjának az 1997: LXXXI. törvény 43/A. §-a (3) bekezdését megállapító szövegrészét a 2004: CXXXV. törvény 119. § (1) bekezdésének f) pontja hatályon kívül helyezte.

⁸³ A 28. § eredeti (4) bekezdésének számozását (5) bekezdésre változtatta a 2007: LXXII. törvény 7. §-a, hatályon kívül helyezte a 2012: LXXIX. törvény 51. § b) pontja.

⁸⁴ A 28. § új (5) bekezdését a 2004: XXVI. törvény 87. §-a iktatta be, egyidejűleg az eredeti (5) bekezdés számozását (7) bekezdésre változtatva. A 28. § (5) bekezdés számozását (6) bekezdésre változtatta a 2007: LXXII. törvény 7. §-a. A (6) bekezdést a (7) bekezdés hatályon kívül helyezte.

⁸⁵ A 28. § (6) bekezdését a 2004: XXVI. törvény 87. §-a iktatta be, a bekezdés számozását (7) bekezdésre változtatta a 2007: LXXII. törvény 7. §-a. A (7) bekezdés ugyanezen bekezdés alapján hatályát veszítette.

⁸⁶ A 28. § eredeti (5) bekezdésének számozását (7) bekezdésre változtatta a 2004: XXVI. törvény 87. §-a, (8) bekezdésre változtatta a 2007: LXXII. törvény 7. §-a. A (8) bekezdés szövege a 2012: LXXIX. törvény 47. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁸⁷ A 29. §-t a 2012: LXXIX. törvény 48. §-a iktatta be.

[88](#) A 29. § (2) bekezdés záró szövegrésze a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés c) pontja szerint módosított szöveg.

[89](#) A 29. § (3) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés d) pontja szerint módosított szöveg.

[90](#) A 29. § (4) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés e) pontja szerint módosított szöveg.

[91](#) A 29. § (11) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés f) pontja szerint módosított szöveg.

[92](#) A 29. § (12) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés g) pontja szerint módosított szöveg.

[93](#) A 29. § (12a) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 69. § (1) bekezdése iktatta be.

[94](#) A 29. § (13) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés h) pontja szerint módosított szöveg.

[95](#) A 29. § (17) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdése szerint módosított szöveg.

[96](#) A 29. § (18) bekezdése a 2012: CCXII. törvény 73. § (1) bekezdés j) pontja szerint módosított szöveg.

[97](#) A 29. § (19) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 69. § (2) bekezdése iktatta be.

[98](#) A 29. § (20) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 69. § (2) bekezdése iktatta be.

[99](#) A 29/A. §-t a 2012: CCXII. törvény 70. §-a iktatta be.

[100](#) A 30. §-t a 2012: LXXIX. törvény 48. §-a iktatta be.

[101](#) A 31. §-t a 2012: LXXIX. törvény 48. §-a iktatta be.

[102](#) A 32. §-t a 2012: LXXIX. törvény 48. §-a iktatta be.

[103](#) A 33. §-t a 2012: LXXIX. törvény 48. §-a iktatta be.

[104](#) A 33. § (3) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 71. §-a iktatta be.

[105](#) A 33. § (4) bekezdését a 2012: CCXII. törvény 71. §-a iktatta be.

[106](#) A hatálybalépés napja: 2013. január 1.

[107](#) A hatálybalépés napja: 2013. január 1.

[108](#) A 34. § a 2013: XL. törvény 14. §-a iktatta be.

[109](#) A hatálybalépés napja: 2013. április 29.

[110](#) Az 1. mellékletet a 2012: LXXIX. törvény 49. § (1) bekezdése iktatta be.

[111](#) Az 1/a. mellékletet a 2012: CCXII. törvény 72. §-a iktatta be.

[112](#) A 2. mellékletet a 2012: LXXIX. törvény 49. § (1) bekezdése iktatta be.

[113](#) A 3. mellékletet a 2012: LXXIX. törvény 49. § (1) bekezdése iktatta be.